

Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse de to til tre Ord, som der her kunde være Tale om. De staa Spalte 207 i Folketingstidenden for i Nar. Efter at det ærede Medlem fra Røge havde talt om den nye Politik, som han vilde starte, og som skulde have sit Udtryk i de Ord: „at rive Fæstningen ned“, tillod jeg mig ganske kort at sige derom: „Vi have hørt de store Ord af det ærede Medlem om at rive Fæstningen ned; den staaar desværre som en sørgelig Kendsgerning; men at samle et Flertal i begge Rigsdagens Afdelinger til i Forening med Regeringen at rive den ned, det er jeg bange for, at det ærede Medlems Kræfter ikke ville strække til ved; det vilde glæde mig, hvis det ærede Medlem kunde anvise os en Vej, ad hvilken man skulde komme til at udføre det Stykke Arbejde.“ Det har jeg sagt, men saa siger det ærede Medlem nu, at saadant talte det ærede Medlem fra Storeheddinge ogsaa. Det er en mærkelig Fortolkning! Jeg kan sige det ærede Medlem, at end ikke den største Taalensspiller skulde faa Held til at kaste det ind i mine Ord, som det lader til, at man vil lægge ind dertil. Hvad er det, jeg har sagt? Jeg har sagt, at Fæstningen er en Kendsgerning, at den staaar der som en sørgelig Kendsgerning; hvis den ikke stod der, hvorledes skulde man saa finde paa at gaa ud og rive den ned; det er jo en Umulighed, og det kunde det ærede Medlem altsaa ikke skabe nogen Politik paa. Jeg har sagt, at den staaar som en sørgelig Kendsgerning, det ærede Medlem fra Storeheddinge har ikke sagt, at det er en sørgelig Kendsgerning, det har jeg ikke hørt noget om. Jeg har udtalt en Tvivl om, at det ærede Medlem kunde skabe et Flertal i begge Rigsdagens Afdelinger til i Forening med Regeringen at rive Fæstningen ned; thi ad Lovgivningens Vej kan den ikke rives ned paa nogen anden Maade. Det kan jo dog ikke nytte, at det ærede Medlem i Forbindelse med sine Meningsfæller, det ærede Medlem fra Langeland (Brandes), det ærede Medlem fra Middelfart (Hemming Jensen), og hvor de nu høre hjemme, gaa ud med Hælle, Stovl og Spade for at rive den ned. Fæstningen kan kun falde, naar en Gang Lovgivningsmagtens Faktorer blive enige om, at den skal falde. Men har jeg udtalt nogen Bebrejdelse, hvis det skulde kunne lykkes? Nej, jeg har endogsaa sagt, at det skulde glæde mig, dersom det ærede Medlem kunde nævne os Midlerne dertil, og saa vover det ærede Medlem dog at besvære mig for, at jeg paa dette Punkt staaar i Samklang med den ærede Rigsdagsmand fra Storeheddinge.

†

Jeg kan forstaa, hvor fattigt det er for det ærede Medlem paa Argumenter, og hvor vanskeligt det er for ham i den politiske Agitation, som han vil rejse, at finde Argumenter, der kunne hidse Befolkningen op imod os, naar han skal ty til et Vaaben som det, han har nedladt sig til at ty til i denne Sag overfor mig. Men naar det ærede Medlem kommer ud i Landet med sit Program om at rive Fæstningen ned — den ærede Rigsdagsmand sagde nemlig, at det skulde blive Skelnemærket mellem ham og mig, mellem dem, der staa paa hans Side og dem, der hylde de Anstuelser, jeg er Talsmand for — saa kan jeg forstaa ham om, at Befolkningen vilde ræsonnere ganske sundt og forstandig. Der er noget, der beder den sunde Fornuft, som man ikke kan se bort fra, og jeg tror ikke, det ærede Medlem for Røge skal staa sig til Taals med, hvad vi forleden Dag horte fra hans Ven og Meningsfælle, det ærede Medlem fra Ribes Side, da han beklagede sig over, at Bølgene ikke vare rigtig med Hensyn til Tolbbehandlinger, de havde ikke rigtig forstaaet, hvad man har talt om, siden de kunde være saa glade ved Sukkerloven og glade ved, at Sukker og Petroleum blev saa billigt. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at Folk kunde være saa glade derved, som han har erfaret, at de vare det; det maatte være en Mangel paa Evne hos Befolkningen til klart at forstaa, hvad det egentlig var. Venstre havde talt om. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem fra Rjøge skal staa sig til Taals dermed. Jeg antager, at Befolkningen vil spørge ganske jævnt og ligefremt, hvorledes den ærede Rigsdagsmand fra Røge stillede sig til Spørgsmaalet om Fæstningen i gamle Dage, da han drev Forligs- og Underhandlingspolitik. Der er noget, man med et bekendt Ord har kaldt Paaesteforhandlingerne; de gif den Gang ud paa, at der skulde bevilges 8 Millioner til Befæstningsforanstaltninger. Dette Forsøg strandede. Jeg var ikke med dertil; men hvad sagde den ærede Rigsdagsmand fra Røge offentlig derom? Det ærede Medlem skrev i sit eget Blad for Onsdagen den 4de April 1888 om dette Forlig saaledes: „Enhver kan regne Profitten ud paa sine Fingre. Dersom Venstre havde slaaet til, havde vi faaet mere Fæstning for 6 à 8 Millioner, men vi havde tillige faaet en Finanslov, og vi vare blevne af med Gendarmerne. Nu beholdt vi Gendarmerne og bleve af med Finansloven; Fæstning saa vi for 6 à 8 Millioner i det ene Tilfælde som i det andet.“ Er der nogen, der kan saa ud af dette, at det ærede Medlem skulde være bedrøvet over, at der i Paaesteforhand-